

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Eksempel at tage op til Belysning af Sagen. For denne Transports Vedkommende vilde Prisstigningen andrage $\frac{1}{4}$ Øre pr. kg. Naar man sætter dette Beløb i Forhold til de Prisstigninger, der i øvrigt har fundet Sted for Kartofler, giver det ikke Grundlag for nogen Formodning om, at man under Hensyn til Takstforhøjelserne med Berettigelse kan tale om Varefordyrelse. Nøjagtig paa samme Maade forholder det sig med Hensyn til Transporten af Mælk. Tager vi et af de Eksempler, der belyser Sagen bedst, nemlig Transporten af en Vognladning fra Ringsted til Hovedstaden, bliver Resultatet nøjagtig det samme, idet Transportomkostningerne ved de paatænkte Forhøjelser stiger med $\frac{1}{4}$ Øre pr. kg. Set i Forhold til de Prissvingninger, der i øvrigt har været ogsaa for denne Vare, viser dette Tal, at Takstforhøjelserne og Taksterne i det hele taget spiller en meget ringe Rolle ved Prisdannelsen for de paagældende Varer.

Nu gør jeg ikke Krav paa at faa de to Eksempler, jeg her har nævnt, Kartofler og Mælk — jeg kan supplere dem med andre, hvis det ønskes —, opfattet saaledes, at der dermed er givet et udtømmende Svar paa Spørgsmaalet om, hvordan Virkningerne af Takstforhøjelserne vil blive, men jeg gør Krav paa at faa dem betragtet som et Bevis paa, at for Prisen paa vigtige Levnedsmidler, som har en overordentlig stor Betydning for den almindelige Befolkning, spiller den foreslaaede Forhøjelse af Statsbanetaksterne en fuldkommen underordnet Rolle.

I øvrigt takker jeg for den hurtige og velvillige Behandling, som Lovforslaget har faaet, og for Tilsagnet om Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Begravelseskasser og Ligbrændingsforeninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1519; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1223).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. Johansen): Det foreliggende Lovforslag blev som bekendt af det høje Ting henvist til det Udvalg, der var nedsat vedrørende Revision eller Ændring af Folkeforsikringsloven. Det var givet, at Udvalget i første Række maatte henvende sin Opmærksomhed paa Folkeforsikringsloven, hvis Gennemførelse det hastede med, men det foreliggende Lovforslag har dog været til Behandling i en lang Række Møder, og man har i Udvalget særlig rettet sin Opmærksomhed paa, hvorvidt det var formaalstjenligt at gaa saa vidt, som det foresatte Lovforslag gaar, og inddrage under Tilsynet med Begravelseskasser alt, hvad der findes af den Slags, uanset Kassernes Størrelse og Form. Der bundfældede sig ret hurtigt i Udvalget den Opfattelse, at der var mindre Anledning til at drage de ganske smaa Foreninger, der har en saa privat Karakter, at de saa godt som ikke vedrører Offentligheden, ind under Tilsynet. Man enedes derfor om efter Samraad med Ministeren at undtage fra Tilsynet de Begravelseskasser, der egentlig ikke har nogen Præmiebetaling, ikke har noget som helst periodisk Bidrag, men som bruger den Fremgangsmaade ved hvert Dødsfald at opkræve et Bidrag til Udbetaling af Hjælp i Anledning af det allerede forefaldne Dødsfald eller som Reserve til det næste. Man enedes om, at dette ikke kunde kaldes Forsikring, at det var en Form for Sammenslutning, der ikke behøvede at staa under Statens Tilsyn.

Tallet paa disse Efterskudskasser eller Ligningskasser, hvad man nu vil kalde dem, udgør efter min Overbevisning en ret væsentlig Del af de smaa Foreninger. Der findes imidlertid ogsaa andre smaa Foreninger, som ved periodiske Bidrag søger tilvejebragt Beløb til Udbetaling af Begravelseshjælp i Tilfælde af Dødsfald blandt Medlemmerne, men disse Foreninger er saa ganske smaa — efter Lovforslaget begrænses deres Medlemstal til 100 —, at de egentlig slet ikke er indstillede paa at gennemføre en Regnskabsform, der egner sig til statsligt Tilsyn. Jeg vil ogsaa være tilbøjelig til at tro, at disse Foreninger ikke længere er i Opvækst, men har haft deres Blomstringsperiode. For de ganske smaa Kasser af den Art, der er tilbage, vilde de Krav, som et